

ค่าจ้างขั้นต่ำ : ผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ความหมายและหลักการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ

ค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง ค่าตอบแทนต่ำสุด (Minimum Wage) ซึ่งนายจ้างจะต้องจ่ายแก่ลูกจ้างเป็นรายชั่วโมง รายวัน หรือรายเดือน ตามที่กฎหมายกำหนด โดยถือเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของการดำรงชีพของแรงงานในระบบเศรษฐกิจ นายจ้างไม่มีสิทธิจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าอัตรานี้ แต่สามารถจ่ายสูงกว่าได้ตามข้อตกลงหรือประสิทธิภาพการทำงาน ทั้งนี้ ค่าจ้างขั้นต่ำจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐที่ใช้เพื่อประกันคุณภาพชีวิตขั้นต่ำของแรงงาน และเป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในระดับโครงสร้าง การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยคณะกรรมการค่าจ้างเป็นองค์กรไตรภาคี ประกอบด้วยผู้แทน 3 ฝ่าย คือ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และฝ่ายรัฐบาล

คณะกรรมการค่าจ้างจึงต้องพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจากหลายปัจจัยสำคัญ ได้แก่ มาตรฐานการครองชีพและสภาพเศรษฐกิจ ผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity) ความสามารถในการจ่ายของธุรกิจ

ดังนั้น หลักคิดสำคัญของการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำจึงเน้นว่า “อัตราค่าจ้างขั้นต่ำต้องเพียงพอสำหรับแรงงานทั่วไปที่เริ่มทำงานให้สามารถดำรงชีพได้ตามมาตรฐานขั้นต่ำของสังคม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ และเหมาะสมกับความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ”

อีกนัยหนึ่ง ค่าจ้างขั้นต่ำไม่ใช่เพียงมาตรการเพื่อยกระดับรายได้แรงงานเท่านั้น แต่เป็นกลไกเชิงนโยบายที่เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และตลาดแรงงาน เพราะเมื่อค่าจ้างขั้นต่ำปรับสูงขึ้นจะมีผลต่อการบริโภค การผลิต และการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจแบบลูกโซ่ ดังนั้น การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจึงต้องคำนึงถึงความสมดุลในทุกมิติ

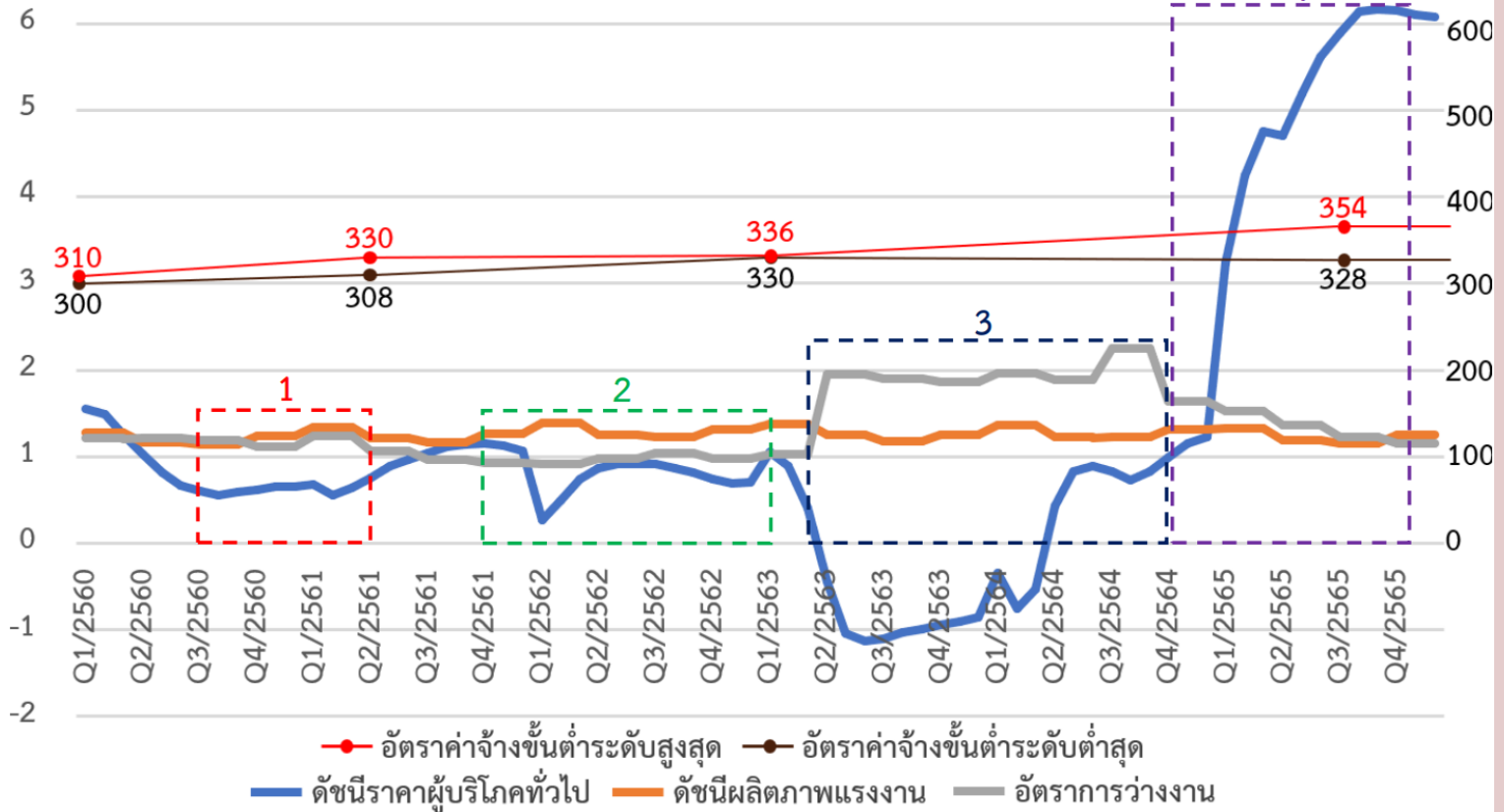
สถานการณ์ค่าจ้างขั้นต่ำปี 2560 ถึง 2565

ช่วงปี 2560 ถึง 2565 ประเทศไทยมีการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ 3 ครั้ง โดยปี 2560 อัตราอยู่ที่ 300 ถึง 310 บาท/วัน ก่อนปรับเพิ่มในเดือนเมษายน 2561 เป็น 308 ถึง 330 บาท/วัน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (Consumer Price Index: CPI) และผลิตภาพแรงงาน จากนั้นเดือนมกราคม 2563 ปรับเพิ่มอีกเป็น 330 ถึง 336 บาท/วัน แต่การปรับครั้งนี้เริ่มส่งผลกระทบต่ออัตราการว่างงานที่ขยับสูงขึ้นเล็กน้อยจากภาระต้นทุนของ SMEs ต่อมาในเดือนตุลาคม 2565 มีการปรับแบบผสม คือระดับสูงสุดเพิ่มจาก 336 เป็น 354 บาท/วัน ขณะที่ระดับต่ำสุดกลับลดลงจาก 330 เป็น 328 บาท/วัน เนื่องจากผลิตภาพแรงงานลดลงและเศรษฐกิจยังฟื้นตัวไม่เต็มที่หลัง COVID-19 ทำให้การปรับค่าจ้างต้องพิจารณาความสมดุลระหว่างแรงกดดันค่าครองชีพและความสามารถจ่ายของธุรกิจ

ประเด็นสำคัญ

- ▶ ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นมาตรการสำคัญของรัฐในการคุ้มครองคุณภาพชีวิตแรงงาน ให้สามารถดำรงชีพตามมาตรฐานขั้นต่ำ ลดความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้าง และกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ
- ▶ การกำหนดค่าจ้างอยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้าง โดยพิจารณาจากค่าครองชีพและดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ผลิตภาพแรงงาน ความสามารถในการแข่งขันและต้นทุนธุรกิจ
- ▶ การปรับค่าจ้างขั้นต่ำมีทั้งผลเชิงบวกและเชิงลบ ด้านบวกช่วยเพิ่มรายได้ ลดความยากจนและเหลื่อมล้ำ กระตุ้นกำลังซื้อภายในประเทศ ดึงแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบ และสร้างแรงจูงใจให้แรงงานพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มผลิตภาพในระยะยาว แต่ด้านลบเพิ่มต้นทุนให้ธุรกิจ SMEs ทำให้บางส่วนลดการจ้างงานหรือปรับลดสวัสดิการ อีกทั้งอาจผลักดันให้ธุรกิจย้ายฐานการผลิตและส่งผ่านต้นทุนไปยังราคาสินค้า เกิดแรงกดดันเงินเฟ้อ
- ▶ นโยบายค่าจ้างขั้นต่ำควรกำหนดอย่างสมดุลตามสภาพเศรษฐกิจในแต่ละช่วง ใช้สูตรที่โปร่งใสและอิงกับ CPI ผลิตภาพแรงงาน และความสามารถธุรกิจ พร้อมมีมาตรการคู่ขนานช่วยเหลือ SMEs ลดต้นทุนส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ พัฒนากิจกรรมฝีมือแรงงานให้กับตลาด และขยายสวัสดิการแรงงาน เช่น ประกันสังคมถ้วนหน้า ศูนย์ดูแลเด็กในสถานประกอบการ เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ดัชนีผลิตภาพแรงงาน และอัตราการว่างงาน ปี พ.ศ. 2560 ถึง 2565 (ปี ค.ศ. 2017 ถึง 2022)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (Consumer Price Index: CPI) เป็นตัวชี้วัดระดับราคาสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการครองชีพ เช่น ค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก ค่าพลังงาน และขนส่ง เป็นต้น หาก CPI สูงขึ้น แสดงว่าค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น ทำให้แรงงานต้องใช้จ่ายมากขึ้นในการดำรงชีพ ดังนั้น เมื่อเงินเพื่อปรับสูง รัฐและคณะกรรมการค่าจ้างจำเป็นต้องปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำตามไปด้วยเพื่อรักษามาตรฐานชีวิตแรงงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น ในปี 2561 และปี 2563 ที่ CPI มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จึงมีการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อรองรับค่าครองชีพที่สูงขึ้น

ช่วงปลายปี 2564 ถึงปลายปี 2565 ประเทศไทยเผชิญกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อสูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ โดย CPI พุ่งสูง ทำให้ค่าครองชีพของแรงงานเพิ่มขึ้นมาก รัฐจึงต้องปรับค่าจ้างขั้นต่ำอีกครั้งในตุลาคม 2565 เพื่อบรรเทาผลกระทบ แม้บางพื้นที่จำเป็นต้องลดอัตราค่าจ้างต่ำสุดลงเล็กน้อยตามผลิตภาพแรงงานที่ชะลอตัว สะท้อนว่าการปรับค่าจ้างขั้นต่ำต้องคำนึงถึงสมดุลระหว่างแรงกดดันค่าครองชีพกับความสามารถจ่ายของธุรกิจ

2. ผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity) คือ ผลผลิตที่แรงงานสามารถสร้างได้ต่อชั่วโมงการทำงาน หากผลิตภาพแรงงานสูงขึ้น นายจ้างสามารถจ่ายค่าจ้างสูงขึ้นได้โดยไม่ต้องเพิ่มต้นทุนการผลิตเกินควร เนื่องจากแรงงานสร้างมูลค่าเพิ่มได้มากขึ้น ยกตัวอย่าง ช่วงปี 2561 ถึง 2563 ที่ผลิตภาพแรงงานสูงขึ้นต่อเนื่อง ทำให้คณะกรรมการค่าจ้างมีเหตุผลสนับสนุนการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ

ในทางกลับกัน หากผลิตภาพแรงงานลดลง ธุรกิจจะมีกำไรลดลงและความสามารถในการจ่ายค่าจ้างสูงขึ้นจะถูกจำกัด เช่นในปี 2565 ผลิตภาพแรงงานมีแนวโน้มชะลอตัวจากวิกฤต COVID-19 และการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ยังไม่เต็มที่ ทำให้ค่าจ้างขั้นต่ำในบางพื้นที่ต้องปรับลดลงเล็กน้อยเพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพของภาคธุรกิจ ผลิตภาพแรงงานจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างความสมดุลระหว่างความต้องการของแรงงานกับความเป็นจริงของธุรกิจ

3. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate) สะท้อนสภาพตลาดแรงงานโดยตรง เมื่อเศรษฐกิจดีและธุรกิจขยายตัว การว่างงานจะต่ำ เนื่องจากมีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น แต่ถ้าค่าจ้างขั้นต่ำปรับสูงขึ้นเร็วเกินไป โดยเฉพาะในภาวะ

ที่เศรษฐกิจจะลดตัว ผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs จะต้องแบกรับต้นทุนเพิ่ม อาจนำไปสู่การลดจำนวนการจ้างงานและเพิ่มอัตราว่างงานในกลุ่มแรงงานทักษะต่ำ

ตัวอย่างเช่น หลังการปรับขึ้นค่าจ้างปี 2563 พบว่าอัตราการว่างงานขยับสูงขึ้นจากร้อยละ 1 ไปอยู่ที่ร้อยละ 2 ซึ่งเป็นผลมาจากต้นทุนธุรกิจที่สูงขึ้นในบางอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันวิกฤต COVID - 19 ยิ่งซ้ำเติมภาวะตลาดแรงงาน ทำให้ต้องปรับค่าจ้างในปี 2565 อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้กระทบต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจมากเกินไป

4. ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจและต้นทุนการผลิต ค่าจ้างขั้นต่ำยังต้องพิจารณาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจในแต่ละภูมิภาคและอุตสาหกรรม หากต้นทุนแรงงานสูงเกินไป SMEs ซึ่งเป็นสัดส่วนร้อยละ 75 ถึง 80 ของกิจการในไทยจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง จนอาจเลือกปิดกิจการ ลดการจ้างงานหรือย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่ค่าจ้างต่ำกว่า ซึ่งจะกระทบต่อโครงสร้างการจ้างงานของประเทศในระยะยาว ดังนั้น การปรับค่าจ้างขั้นต่ำต้องทำแบบค่อยเป็นค่อยไปและต้องมีมาตรการคู่ขนานช่วยลดต้นทุนให้ผู้ประกอบการ

ผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นนโยบายเศรษฐกิจที่มีผลกระทบหลายมิติ ทั้งต่อคุณภาพชีวิตแรงงาน ตลาดแรงงาน ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ และเสถียรภาพเศรษฐกิจโดยรวม ด้านบวก การปรับค่าจ้างขั้นต่ำช่วยให้แรงงานโดยเฉพาะกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอต่อการดำรงชีพตามมาตรฐานสังคม ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ลดภาระครัวเรือนที่ต้องแบกรับต้นทุนชีวิตสูงขึ้นตามค่าครองชีพ อีกทั้งยังลดความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างระหว่างแรงงานทักษะต่ำและแรงงานทักษะสูง เมื่อแรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้น ย่อมมีอำนาจซื้อสูงขึ้น ส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศขยายตัวและกระตุ้นให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบกระจายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจค้าปลีก บริการ และสินค้าอุปโภคบริโภค

นอกจากนี้ การเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำยังสร้างแรงจูงใจให้แรงงานพัฒนาทักษะการทำงานและยกระดับคุณภาพของตนเอง เนื่องจากตลาดแรงงานจะให้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นเมื่อแรงงานมีศักยภาพมากขึ้น ก่อให้เกิดการยกระดับผลิตภาพแรงงานโดยรวมในระยะยาว อีกทั้งยังดึงดูดแรงงานนอกระบบให้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจทางการ ทำให้ได้รับสิทธิและสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม อาทิ ประกันสังคม สิทธิลาพักร้อน ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางสังคม ลดความเปราะบางของกลุ่มแรงงานที่อยู่ในสถานะไม่มั่นคง

อย่างไรก็ตาม การปรับค่าจ้างขั้นต่ำก็ยังมีผลกระทบเชิงลบที่ต้องระมัดระวัง โดยเฉพาะกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 75 ถึง 80 ของธุรกิจทั้งหมด การเพิ่มค่าจ้างเร็วหรือสูงเกินไปทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ผู้ประกอบการบางรายอาจต้องลดจำนวนการจ้างงานหรือปรับลดสวัสดิการอื่นเพื่อให้ธุรกิจยังอยู่รอดได้ นอกจากนี้ ยังอาจผลักดันให้ธุรกิจขนาดใหญ่ลงทุนในเครื่องจักรและเทคโนโลยีแทนแรงงานทักษะต่ำ ส่งผลให้แรงงานบางกลุ่มโดยเฉพาะผู้ที่มีทักษะต่ำสุดอาจตกงานและไม่สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ อีกทั้งยังอาจเกิดการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีค่าจ้างต่ำกว่า ทำให้ประเทศไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านแรงงาน

ผลต่อเศรษฐกิจยังเชื่อมโยงกับเงินเฟ้อ เพราะการเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และธุรกิจจำเป็นต้องส่งผ่านต้นทุนไปยังราคาสินค้าและบริการ ส่งผลให้ค่าครองชีพเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งแม้จะช่วยกระตุ้นการบริโภคระยะสั้น แต่ถ้าวการปรับค่าจ้างสูงเกินศักยภาพเศรษฐกิจอาจสร้างแรงกดดันเงินเฟ้อ และทำให้กำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นถูกดูดกลับไปด้วยราคาสินค้าที่แพงขึ้น ในเชิงโครงสร้าง หากแรงงานนอกระบบจำนวนมากเคลื่อนย้ายเข้าสู่ระบบเพื่อต้องการรับประโยชน์จากค่าจ้างขั้นต่ำ อาจสร้างความไม่สมดุลของตลาดแรงงาน ส่งผลให้กลุ่มแรงงานเปราะบางยังคงมีรายได้ต่ำกว่ามาตรฐาน

จากกรณีศึกษาในช่วงปี 2560 ถึง 2565 การปรับค่าจ้างที่สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของ CPI และผลิตภาพแรงงานส่งผลเชิงบวกต่อรายได้แรงงานและเศรษฐกิจโดยรวม แต่เมื่อผลิตภาพแรงงานลดลงในปี 2565 พร้อมกับเงินเฟ้อที่สูงถึงกว่าร้อยละ 6 รัฐบาลต้องเลือกปรับค่าจ้างสูงสุดเพิ่มขึ้นแต่ปรับลดค่าจ้างต่ำสุดบางพื้นที่เพื่อลดแรงกดดัน SMEs สะท้อนว่าการปรับค่าจ้างขั้นต่ำต้องพิจารณาแบบสมดุลและเชื่อมโยงหลายปัจจัย ไม่เช่นนั้นอาจเกิดผลกระทบเชิงลบต่อทั้งธุรกิจ แรงงาน และตลาดแรงงานโดยรวม

ดังนั้น การปรับค่าจ้างขั้นต่ำจะมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อดำเนินการควบคู่กับมาตรการสนับสนุนธุรกิจ SMEs เพื่อลดต้นทุนการผลิต การพัฒนาทักษะแรงงานให้ทันเทคโนโลยี การส่งเสริมการลงทุนในนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และการสร้างกลไกติดตามประเมินผลที่แม่นยำ การดำเนินนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำที่สมดุลและเป็นระบบจะช่วยให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรดำเนินนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำอย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดคุณภาพต่อแรงงานให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น และต่อนายจ้างให้สามารถดำเนินธุรกิจได้ โดยกำหนดระดับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่เป็นเป้าหมายอย่างเหมาะสม พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปรับค่าจ้างขั้นต่ำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ภายใต้สูตรการคำนวณที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และคำนึงถึงผลิตภาพแรงงาน รวมถึงความแตกต่างของพื้นที่ และธุรกิจหรืออุตสาหกรรม เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถวางแผนรับรองการเปลี่ยนแปลง และเพื่อให้ระดับความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้มีแนวโน้มที่ดีขึ้น

รวมถึงควรกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำแบบขั้นบันไดตามระดับทักษะและประสบการณ์ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแรงงานที่มีทักษะต่ำ โดยแรงงานที่มีทักษะสูงจะได้รับค่าจ้างสูงขึ้น ส่งผลให้มีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะ ซึ่งจะส่งผลดีต่อผลิตภาพแรงงานในระยะยาว

2. ควรสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสัดส่วนร้อยละ 75 ถึง 80 ของตลาด ลดความสูญเสียในการประกอบการ โดยการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีมากขึ้น เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต ผลิตภาพทางเศรษฐกิจ และลดผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต เนื่องจากปัจจัยของค่าจ้างขั้นต่ำ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่องและเท่าทันเทคโนโลยี

3. ควรพิจารณาดำเนินนโยบายระบบรายได้พื้นฐานถ้วนหน้า (Universal Basic Income) และ/หรือนโยบายภาษีอย่างเหมาะสม พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ เพื่อให้สามารถดำเนินนโยบายดังกล่าวควบคู่หรือแทนที่การใช้นโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ เพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ โดยเฉพาะแรงงานในกลุ่มคนจนที่สุด และสะท้อนถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะยาว

4. ควรมีนโยบายนำแรงงานเข้าระบบประกันสังคม หรือ “ประกันสังคมถ้วนหน้า” ที่ครอบคลุมทุกอาชีพ และให้สิทธิลูกจ้างทำงานที่บ้านเป็นผู้ประกันตน

5. ควรส่งเสริมการจัดสวัสดิการศูนย์ดูแลเด็กหรือพื้นที่เลี้ยงดูบุตรที่มีคุณภาพในสถานประกอบการ โดยมีข้อกำหนดหรือมาตรการต่อสัดส่วนจำนวนแรงงาน พร้อมมาตรการทางเลือก เช่น การนำส่งเงินเข้ากองทุนเพื่อทดแทนการจัดให้มีสวัสดิการข้างต้น การนำค่าใช้จ่ายการจัดสวัสดิการมาคำนวณหักภาษีได้ เป็นต้น รวมถึงส่งเสริมการจัดสวัสดิการที่จำเป็นเพิ่มขึ้นในสถานประกอบการ

6. ควรลดชั่วโมงการทำงานให้มีความเหมาะสม เพิ่มวันหยุดประจำสัปดาห์ และวันหยุดพักผ่อนประจำปี รวมถึงเพิ่มสิทธิลาคลอดที่บิดาและมารดาสามารถแบ่งกันได้

7. ควรส่งเสริมสิทธิการรวมตัว การตั้งสหภาพคนทำงานในทุกสาขา เพื่อสร้างความเป็นธรรมในการจ้างงาน คุ่มครองสวัสดิภาพโดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ

Policy Brief ฉบับนี้ สรุปและเรียบเรียงจากบทความวิชาการสำนักงานงบประมาณของรัฐสภา ฉบับที่ 10/2566 เรื่อง “ค่าจ้างขั้นต่ำ : ผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ นโยบายพรรคการเมือง และการยกระดับสวัสดิภาพแรงงาน”

ผู้สรุปและเรียบเรียง : เกียรติกร อัครสาร สถานที่ติดต่อ : สำนักงานงบประมาณของรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
จัดทำโดย : คณะทำงานการสื่อสาร อาคารรัฐสภา 1111 ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี
ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0 2242 5900 ต่อ 4120 ถึง 4121

Email : pbo@parliament.go.th